

[Undervisningsministeren.]

Vi har også på finanslovsforslaget — for statsudgiften er jo den anden side af sagen — sat beløbet op, og når vi nu i meget nær fremtid skal til at lave driftsbudgetter for 3 år frem, må vi møde med de tal, vi allerede har beregnet for, hvad det i hvert tilfælde vil koste at klare de 3.000 værelser. Jeg tror altså, at sikkerheden er givet, så stærkt som den overhovedet kan gives på den ene eller den anden måde, og jeg tror hverken hr. Morten Lange eller hr. Niels Westerby har grund til at gå rundt og bekymre sig.

Man kan jo altid tage et lille stik hjem på at skabe lidt tvivl om disse ting, men lad os dog nu være fornuftige og forstandige og lægge et kollegiebyggeri til rette over nogle år, og lad os ikke være så konservative i vor opfattelse, som det ærede medlem hr. Morten Lange var med sine bemærkninger her, og ligesom gå væk fra en fornuftig og rationel tilrettelæggelse; det er der ingen grund til.

Hr. Enggaard sagde om kollegierådet, at det var beklageligt, at det først ville blive nedsat, når behandlingen her var afsluttet. Jeg må tilstå — det er muligt, at det ikke fremgår tydeligt nok af lovforslagets bemærkninger, så beklager jeg det — at min tanke var faktisk, at det var rimeligt at høre udvalget om dette. Det er jo dog en meget principiel ændring af vor kollegieadministration. Jeg tror, det er rigtigt, og alt, hvad der er sagt her, tyder på, at andre også synes, det er rigtigt. Jeg synes, at man med en vis ret ville kunne bebrejde mig — når vi dog ikke fremsætter kollegielovforslag hver anden dag — hvis jeg lige inden en ny kollegielov lavede kollegieadministration, kollegieråd og alle disse ting om, og derfor skal det forstås sådan, at hvis der, når vi har drøftet det her, er åbenhed over for det — og det synes der allerede at være — synes jeg, vi skal skride til værket, og hvis nogen i udvalget ønsker at drøfte, hvordan det kollegieråd skal laves, så synes jeg da, at det er stedet til at drøfte, hvem vi skal se at få med i det, og hvad dets kommissorium nogenlunde skal være.

Hvad spørgsmålet om Grønland angår, som også hr. Enggaard var inde på, er jeg helt enig i det principielle, at vi ikke skal lave særordninger for den sydlige del af Danmark, hvis det ikke er nødvendigt eller

rimeligt. Men hvis man ser på, hvad det er for skoler, der findes i Grønland, er det bogstaveligt talt alle skoler, som også i denne del af Danmark er uden for denne lovgivning og ordnet efter andre love. Der-til kommer, at det i øvrigt, hvis det f. eks. er et seminarium eller andet i Grønland, det drejer sig om, er statsbyggeri, hvor det er staten direkte, der går ind og bygger kollegium; der er ikke som her tale om støtte til selvejende institutioner. Jeg tror altså ikke, at der er begået nogen fejl, men jeg synes, vi skal se nærmere på sagen i udvalget og drøfte den igennem ganske konkret.

Jeg hæftede mig ved, at hr. Knud Østergaard kom ind på de kollegier, der er opført for loven. Jeg er også glad for, at vi får denne bestemmelse med ind her. Vi har haft nogle vanskeligheder, som det ærede medlem selv ved, med nogle kollegier, som var kommet i klemme, og det er rimeligt nu at få denne almindelige mulighed for at rette de ting op, der stammer fra tiden før loven.

Det ærede medlem fru Else-Merete Ross nævnte noget, som jeg selvfølgelig kunne lade ligge, men som jeg nu alligevel synes det er rigtigt bliver understreget igen. Der er jo altså også nogle unge, der ikke er under uddannelse — selv om de fleste er det — og vi må vel nok i vore overvejelser af, hvordan vi dækker behovet så godt som overhovedet muligt for de unge, der er under uddannelse, også skele til, hvordan man i øvrigt bolig-mæssigt dækker de unges behov; det er noget af det, der gerne skulle komme som en glædelig udvikling, som en følge af de ting, man i øvrigt drøfter i disse dage; men det er dog rigtigt, synes jeg, at drage også den gruppe unge med ind.

Der blev stillet det direkte spørgsmål til mig, om det mon var en fordel for seminarierne at komme ind under denne lovgivning. Jeg tror, jeg kan sige blankt ja, men er selvfølgelig villig til i udvalget nærmere at dokumentere det. Vi har fremmet nogle seminariekollegiebyggerier i de senere år, men der kan ikke være tvivl om, at der vil være større muligheder for seminarierne for at få bygget under en lov som den her foreslåede — men det kan vi se på i udvalget.

Fru Else-Merete Ross spurgte også, om